

Kutsu yhteyteen

Jeesus Kristus.

*Sinä kutsut meitä työtovereiksesi,
meitä kaikkia ja kaikenlaisia.*

Tee meidät iloisiksi kutsustasi.

*Avaa asenteemme ja kukkaromme,
niin että jokaiselle riittää ruokaa, rakkautta
ja tilaa kirkossamme.*

*Sulata pelkomme ja ennakkoluulomme
amosi auringon lämmössä, jotta
sinun armahtaminasi,*

Jumalan luomina ja

Pyhän Hengen vapauttamina

elämme ja toimimme

tässä kirkossa ja tässä maailmassa.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispat

Kirkolliskokous päätti vuonna 2011 pyytää piispainkokousta edistämään kirkkomme sisäistä yhteyttä. Aloitteen takana oli monen tarve syventää ymmärrystä eri tavoin ajattelevien välillä kirkossamme. Piispojen teesit kutsuvat omalta osaltaan kirkkomme jäseniä mukaan keskusteluun ja kristittyjen yhteyden vahvistamiseen.

2014

SUOMEN⁺
EV.LUT.
KIRKKO

Kutsu yhteyteen

Kutsu yhteyteen

”Tämän käskyn minä
teille annan:
rakastakaa toisianne.”
Joh. 15:17

Kirkko kulkee kohti yhteyttä

Yhteytemme toisiin ihmisiin nousee siitä, että Jumala on luonut meistä jokaisen. Se ei perustu mielipiteiden samanlaisuuteen eikä muihinkaan meissä itsessämme oleviin ominaisuuksiin. Kristittyinä olemme yhtä, koska meidät on kasteessa liitetty Kristukseen. Samalla meidät on toivotettu tervetulleiksi Jumalan ja toistemme lähelle. Kirkon yhteys perustuu Jeesuksen tahtoon, toimeksiantoon ja myös yhteisömmme tunnusmerkkeihin. Yhteys toteutuu, kun keskitymme Kristukseen. Kunnioittavassa ja ystävällisessä asenteessamme toisiamme kohtaan ilmaisemme kiitostamme Jumalan luomistyölle. Kirkossa on aina tarvittu erilaisuuden sallivaa yhteistä keskustelua ja ristiriitojen kestämistä. Niitä tarvitaan myös tänään.

Yhteyden uhkana eivät ole erimielisyydet vaan kyvyttömyytemme tulla niiden kanssa toimeen

Erilaiset näkemykset ovat yhteyden rakentamisen tärkeitä aineksia. Niiden kautta opimme tuntemaan toisiamme ja itseämme. Erilaisuutta ei tarvitse pelätä. Joudumme tunnustamaan oman ahtautemme, joka ei aina antaisi tilaa erilaisuudelle. Yhteys, joka ei kunnioita erilaisuutta, tukahduttaa. Erilaisuus, joka ei kunnioita yhteyttä, hajottaa. Yhteys tarjoaa turvallisen tilan erilaisuuden kohtaamiselle.

Yhteys edellyttää tosiasioiden tunnustamista ja tahtoa dialogiin

Kirkossa saa ja voi olla monista asioista erilaisia näkemyksiä. Avoin keskustelu niistä on kirkon voimavara. Kristittyinä eläminen merkitsee sen kyselemistä, miten Jumala haluaa meidän tässä ajassa ja omalla paikallamme toteuttavan tahtoaan. Siksi tärkeintä kristityn elämässä ei ole olla oikeassa vaan luottaa Jumalaan, joka on ajatuksiamme ja mielikuviamme suurempi. Viestiään välittävä kirkko tarvitsee tehtävänsä kaikki jäsenensä. Yhteyttä rakennettaessa tarvitsemme luottamusta. Keskusteleva vuorovaikutus, yhteinen tekeminen ja rukous rakentavat ja ylläpitävät yhteyttä. Aidosta dialogista puuttuu esityslis-tojen saneleminen ja lopputuloksen määrittäminen etukäteen.

Yhteys sulkee sisäänsä jokaisen seurakuntalaisen

Yhteyden rakentamisessa tarvitaan kaikkia kirkon jäseniä. Hallinnolliset päätökset eivät voi sitä saada aikaan. Yhteys nousee yhteisestä kokemuksesta, mutta se toteutuu eri tavoin. Tarvitsemme ymmärrystä siitä, miten kohtelemme toisiamme oikein silloin, kun olemme erimielisiä. Arjen valintamme osoittavat, olemmeko me erilaiset saman kirkon jäsenet yhdessä armon ja totuuden asialla. Seurakunta tarjoaa mahdollisuuden yhteyteen myös silloin, kun kulttuuriset, sosiaaliset ja maantieteelliset erot pyrkivät piirtämään rajalinjoja välillemme.

Yhteys liittää meidät maailmanlaajuiseen kristikuntaan

Yhteys kirkkojen välillä avaa uusia näkökulmia. Tehtävämme kristittyinä on etsiä ja toteuttaa yhteyttä yli valtiollisten, kansallisten ja tunnustuskuntien välisten rajojen, vaikka kirkon menneisyys ja nykyisyys kertovat lukuisista hajaannuksista ja epäonnistumisista. Meitä yhdistää usko kolmiyh-teiseen Jumalaan. Häntä ei kukaan voi hallita eikä määritellä vain itselleen tai omalle ryhmälleen kuuluvaksi. Jumala on läsnä kaikkialla ja kaikissa kirkoissaan.

Yhteys vahvistuu tekemällä yhdessä

Kirkossa toteutuva yhteys näkyy väistämättä käytännössä ja se heijastuu laajalle. Se on vaivannäköä edellyttävä, aina ajankohtainen tehtävä. Kirkon jumalanpalveluselämässä rukous luo yhteyttä ja auttaa pysymään avoimena elämän erilaisuudelle. Seurakunnassa tarjoutuu mahdollisuuksia yhteisen vastuun kantamiseen. Kristityn identiteettiin kuuluva lähimmäisenrakkaus ylittää kaikki rajat, joita tulemme erilaisuutta korostaessamme rakentaneeksi kansojen ja katsomusten välille.

”Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut.”
Joh. 17:21